

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 344/2018
28.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Црногорца поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 1К 377/17 од 18.12.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 16/18 од 25.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Црногорца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 1К 377/17 од 18.12.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 16/18 од 25.01.2018. године, у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици 1К 377/17 од 18.12.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ за које му је изречена новчана казна у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од шест месеци по правноснажности пресуде, с тим уколико окривљени исту не плати у наведеном року биће замењена казном затвора тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан затвора.

На основу члана 261., 262. и 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 80.348,00 динара као и на име судског паушала износ од 8.000,00 динара у року од 8 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 16/18 од 25.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Сремској Митровици 1К 377/17 од 18.12.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Црногорац, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Црногорца, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП је неоснован, док у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Црногорац, у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер по наводима браниоца окривљеног изрека првостепене пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наиме, кривично дело пореска утаја из члана 229. КЗ има три алтернативно постављене радње извршења, од којих је једна непријављивање законито стечених прихода, односно предмета или других чињеница, које су од утицаја на обавезу плаћања пореза, доприноса или дажбина.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени АА, као пољопривредни произвођач у намери да потпуно избегне плаћање пореза на додату вредност, није пријавио законито стечени приход, тако што је извршио узгој стоке – товних свиња, нераста и крмача и њихов даљи промет – продају привредном субјекту СЗТР „ББ“ из ... .. извршио промет наведених производа ... који промет није евидентирао у својим пословним књигама, за исти није издао ПДВ рачуне и није обрачунао и поднео пореске пријаве што је био дужан да учини према Закону о порезу на додату вредност и на тај начин није обрачунао, није пријавио надлежном пореском органу нити платио ПДВ у укупном износу од 2.091.699,00 динара ... на који начин је избегао плаћање пореза на додату вредност у укупном износу од 1.471.986,00 динара, а при том поступивши супротно одредбама члана 3, 4, 8, 10, 16, 17, 23, 37, 38, 48, 49, 50. и 51. Закона о порезу на додату вредност из члана 38. и 54. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Према томе, из изреке правноснажне пресуде, јасно произилази да окривљени у инкриминисаним периодима у својству пољопривредног произвођача у намери да потпуно избегне плаћање пореза на додату вредност, није пријавио законито стечени приход на начин како је то наведено у изреци правноснажне пресуде и избегао плаћање пореза на додату вредност у укупном износу од 1.471.986,00 динара а при том поступао противно наведеним одредбама Закона о порезу на додату вредност и Закона о пореском поступку и пореској администрацији, дакле, прецизно је наведено на који начин је окривљени предузео радње извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе предметног кривичног дела оцењени су неоснованим.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА у делу којим се правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен из следећих разлога.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреде одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4), тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

Осталим наводима захтева, се указује на погрешно о непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа, од стране првостепеног и другостепеног суда, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног лека окривљеном и његовом браниоцу, као и да пресуда нема разлоге, што би представљало повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због ког би окривљени преко свог браниоца могао поднети захтев за заштиту законитости.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу је одбачен као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

за Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић